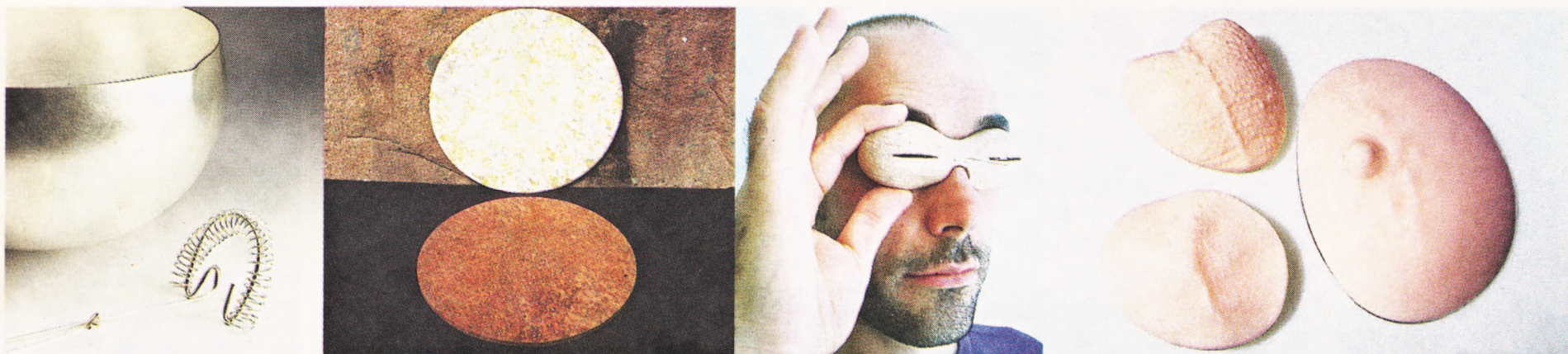

KONST

REDAKTÖR: BIRGITTA RUBIN
KONST@DN.SE, TEL RED: 08-738 20 92

På Röhsska museet visas Klara Erikssons vardagsskål i silver (foto: Mats Håkansson), järnplåtsrundlar av Mia Fkih Mabrouk, solglasögon i alträ av Tobias Birgersson och smycken i silikon med avgjutna kroppsdelar av Sofia Björkman. Nedan Malin Lövgrens halsband av nylonstrumpepärlor.

Städad slöjdsalong

Den nya Konstslöjdsalongen i Göteborg sägs vara Röhsska museets svar på Vårsalongen i Stockholm, men med fokus på form. Malin Vessby ser många skickliga hantverkare men saknar rebellerna.

UTSTÄLLNING
"KONSTSLÖJDSALONG 2009"
RÖHSSKA MUSEET, GÖTEBORG
VISAS T O M 2/5

Konstslöjdsalongen på Röhsska är tänkt att återkomma årligen. Till denna första upplaga sökte 520 personer och verk av 50 antogs. Gott så.

Själva ordet konstslöjd ingår i Röhsska museets logga sedan hösten 2007, då Ted Hesselbom blev chef. Och där Nationalencyklopedin säger synonym till konsthantverk, säger Hesselbom i stället "allt från slöjd till konst". Han talar om uppbrutna genregränser och i salongens fall om "en samtidsarena för konst, mode, form, design, hantverk, slöjd, med mera".

Så jag väntade mig något extra av besöket på Röhsska. Kanske en känsla av att befinna mig mitt i nuet, i det stormande formfältets öga.

Men stormar är just vad Konstslöjdsalong 2009 inte gör. Trots att formområdet idag är bångstyrigare än någonsin är helhetsupplevelsen här oerhört städad. Föremålen är över lag skickligt gjorda och spänner mellan traditionella bruksföremål (som drejade kärl och tuftade mattor) och abstrakt skulptural konst (som järnplåtsrundlarna av Mia Fkih Mabrouk).

ATT "KUNNIG OCH känslig materialbehandling" varit ett kriterium som tremannajury uppskattat råder det inget tvivel om och det kan vara bra i sig. Men jag saknar den dagsfärska form som är obekvämt och påträngande, som får besökarna att skruva på sig, gå hem och fundera över vad som egentligen är konsthantverk.

Just att bryta mot förväntad, "god" materialbehandling är en

av de tydligaste tendenserna i de senaste årens formhantverk, att även professionella utövare tar sig rätten att slarva, göra snabbt och se vart det leder. Har de formskaparna inte sökt? Närmast kommer Charlotta Eidsenskogs "blobs", blankrosa keramikblaffor som kryper längs väggarna. Man skulle kunna hitta dem ute på staden, rebelliskt uppkrupna på befintlig arkitektur. I dem är gränsen mellan prydnadskeramik och gatukonst flytande.

MEN KANSKE ÄR den slentrianmäsigt utförda och illa ljussatta utställningsarkitekturen salongens största problem. Föremål som i andra utställningssammanhang har framstått som starka och speciella, visas här oengagerat sida vid sida med saker som slätar ut intrycket av dem.

Samtidigt har utställningen många goda sidor, inte minst att här visas så många bruksföremål. Ann Haqvinnssons pipförsedda och drälligt glaserade stengodsskålar (spilkummar) och Lars Gustavssons lågmälda, mjukt böjda lieskaft (orv) är två exempel.

Att visa bruksföremål är näst intill en radikal handling i dag, hur traditionellt det än kan låta. Fältet har få arenor, men skulle om det

fick chansen kunna säga mycket om sin samtid, om vart vi är på väg, vad/vem som är ideal. Ska man dra växlar på dessa två exempel är en 70-talsinspirerad "gröna vägen" nära förestående.

Också Klara Erikssons stora vardagsskål i renaste silver kan synas urtraditionell men platsar i en tidstypisk diskussion som ifrågasätter materialets exklusivitet. Diska med scotch brite, föreslår hon. Bunken är dessutom ett inlägg i miljödebatten. Vad är bäst, att köpa något som kan användas länge eller nytt varje år i Ullared? Skålen "håller i minst 500 år" och fås med visp.

På plats finns också göra självförespråkarna. Mest drastiska är Ulrika Janson, Sus Soddu och Robert Karlsson, som tillsammans med vänner klippt sönder gamla kläder, vävt trasmattekläder tyger och sytt nya plagg. Tillverkningsproceduren visas på film, som knappt syns i dagsljuset.

DESSUTOM ÅTERKOMMER föremål som refererar till kroppen. Ta till exempel Sofia Björkmans smycken i silikon, med avgjutna kroppsdelar, Malin Lövgrens halsband av lätta nylonstrumpepärlor eller de virkade brösterna av Emelie Rygfelt Wilander.

Gladast blir jag av Tobias Bir-

gerssons kisande solglasögon i alträ, täljda på fyra dagar. Både form, material och uttryck överraskar. De ser ut som Fantomens brillor i slöjdtappning. Till skillnad från huvuddelen av övriga föremål kan inte ens utställningsarkitekturen hindra dem från att nå fram genom bruset.

MALIN VESSBY
form@dn.se

Nytt för Vår & Sommar
Sti 38-54

50% RABATT
på bad & underkläder!

Vi har även stora storlekar fr. 65-100 A-H

PÄRLAN
SPECIALISTEN

Tel 08-642 72 15
Söderhallarna, Saluhallen 1 tr.
www.bhspecialisten.se